

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2018

1237/2018

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 18 a §, så-
dan den lyder i lagarna 983/2012 och 1238/2013, samt
fogas till lagen en ny 18 b § som följer:

II AVDELNINGEN

SKATTEPLIKT FÖR INKOMSTER OCH AVDRAGSRÄTT FÖR UTGIFTER

2 kap.

Avdragsrätt för utgifter och förluster

18 a §

De räntor för samfund, öppna bolag och kommanditbolag som avses i 18 § 1 mom. 2 punkten är avdragsgilla på det sätt som anges i denna paragraf, om inte något annat föreskrivs i 18 b §.

Med ränteutgift och ränteinkomst avses i denna paragraf ränta och motsvarande andra prestationer som är ersättning för främmande kapital samt prestationer som uppkommer i samband med anskaffning av finansiering.

Ränteutgifterna är avdragsgilla till den del de motsvarar beloppet av ränteinkomsterna. Ränteutgifter som överstiger ränteinkomsterna (*nettoränteutgifter*) är avdragsgilla, om de under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro. Överstiger nettoränteutgifterna under skatteåret ovannämnda belopp är nettoränteutgifterna inte avdragsgilla till den del de överstiger 25 procent av näringsverksamhetens resultat enligt 3 § i denna lag vilket har ökats med ränteutgifter och avskrivningar som dras av i beskattningen samt erhållna koncernbidrag enligt lagen om koncernbidrag vid beskattningen och vilket har minskats med givna koncernbidrag. De nettoränteutgifter som betalats till parter som inte är i koncerngemenskap dras av först.

Med avvikelse från 3 mom. är nettoränteutgifterna avdragsgilla till den del de har betalats till parter som inte är i koncerngemenskap och

1) deras belopp under skatteåret är större än det i 3 mom. avsedda procentbaserade belopp som ska dras av och som uppgår till högst 3 000 000 euro, eller

2) den skattskyldige lägger fram en utredning om att de nettoränteutgifter som betalats till parter som inte är i koncerngemenskap och överstiger det belopp som anges i 1 punkten

a) uppkommer för lån som har upptagits före den 17 juni 2016 och som inte bygger på sådana ändringar i lånevillkoren som gäller en ökning av lånebeloppet eller lånetiden och som har gjorts nämnda datum eller därefter,

RP 150/2018
FiUB 21/2018
RSv 146/2018

Rådets direktiv (EU) 2016/1164 (32016L1164); EUT L 193, 19.7.2016, s. 1

b) med stöd av 14 § räknas som anskaffningsutgift för tillgångar före den 1 januari 2019,

c) med stöd av 23 § har aktiverats före den 1 januari 2019, eller

d) med stöd av 27 c § har aktiverats före den 1 januari 2019.

Om den skatteskyldige har ränteinkomster eller ränteutgifter för en verksamhet vars resultat beräknas med stöd av inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) eller inkomstskattelagen (1535/1992), bildas beloppet av de i 3 mom. avsedda nettoränteutgifterna på grundval av den skattskyldiges samtliga ränteinkomster och ränteutgifter. Den icke avdragsgilla andelen av nettoränteutgifterna beräknas då på grundval av detta sammanlagda belopp. Vid beräkningen av det procentbaserade belopp som avses i 3 mom. används förutom näringsverksamhetens resultat som avses i 3 § även resultatet av jordbruk som avses i 1 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk och inkomst som beräknats med stöd av inkomstskattelagen, vilka alla räknas samman. Av nettoränteutgifternas icke avdragsgilla belopp inriktas på respektive förvärvskälla ett belopp som motsvarar förvärvskällans relativa andel av nettoränteutgifternas sammanlagda belopp. Om nettoränteutgifternas icke avdragsgilla belopp innehåller nettoränteutgifter som betalats såväl till parter som inte är i koncerngemenskap som till parter som är i koncerngemenskap, beräknas varje förvärvskällans relativa andel med beaktande av dess andel av det sammanlagda beloppet av nettoränteutgifterna i vardera gruppen. Till den del nettoränteutgifterna är avdragsgilla med stöd av 4 mom. 2 punkten inriktas de på den förvärvskälla till vilken de ränteutgifter som avses i den punkten hör.

Parterna är på det sätt som avses i denna paragraf i koncerngemenskap med varandra, om den ena parten utövar bestämmande inflytande över den andra parten eller om en tredje part ensam eller tillsammans med närstående kretsar utövar bestämmande inflytande över bägge parter i skuldförhållandet på det sätt som avses i 31 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Med parter som inte är i koncerngemenskap avses parter i ett skuldförhållande mellan vilka förutsättningen för ett sådant bestämmande inflytande som avses i detta moment inte uppfylls. Med parter som står i ett skuldförhållande avses räntebetalaren och den verkliga förmånstagaren till inkomst som motsvarar ränteutgiften.

Om den skuld som ligger till grund för räntan har upptagits hos en part som inte är i koncerngemenskap, betraktas skulden som upptagen hos en part i en koncerngemenskap till den del som

1) den part som är i koncerngemenskap har en fordran på en part som inte är i koncerngemenskap och fordran har samband med skulden, eller

2) en fordran som innehas av en part i koncerngemenskapen utgör säkerhet för skulden.

De nettoränteutgifter som enligt 3 och 4 mom. är icke avdragsgilla (*icke avdragsgilla netto-ränteutgifter*) kan dras av från inkomsterna under de följande åren upp till beloppet av de avdragsgilla ränteutgifterna under respektive skatteår. Om nettoränteutgifter under skatteåret dras av på grundval av det procentbaserade belopp som avses i 3 mom., kan de icke avdragsgilla nettoränteutgifterna inte dras av på grundval av det belopp som avses i 4 mom. 1 punkten. Om nettoränteutgifter under skatteåret dras av på grundval av det belopp som avses i 4 mom. 1 punkten, kan icke avdragsgilla nettoränteutgifter inte dras av på grundval av det procentbaserade belopp som avses i 3 mom. Beloppet av de nettoränteutgifter som dras av under skatteåret och det belopp som dras av från de icke avdragsgilla nettoränteutgifter som betalats till parter som inte är i koncerngemenskap uppgår till högst 3 000 000 euro, om inte det i 3 mom. avsedda procentbaserade beloppet under skatteåret överstiger detta. Från icke avdragsgilla nettoränteutgifter dras först av nettoränteutgifter som betalats till parter som inte är i koncerngemenskap. Om den skattskyldige även med stöd av 5 mom. har icke avdragsgilla nettoränteutgifter som inriktats på verksamhet som beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk eller inkomstskattelagen, kan dessa under de följande åren dras av från inkomsterna från den aktuella förvärvskällan upp till beloppet av de avdragsgilla nettoränteutgifterna under respektive skatteår, med iakttagande

av vad som föreskrivs i detta moment och i 5 mom. Den skattskyldige ska yrka på avdrag för icke avdragsgilla nettoränteutgifter och utreda grunderna för avdraget.

Vid fusion av ett samfund överförs det överlåtande samfundets icke avdragsgilla nettoränteutgifter från tidigare år till det övertagande samfundet. Vid fission av samfund överförs det överlåtande samfundets icke avdragsgilla nettoränteutgifter från tidigare år till det övertagande samfundet till den del det är uppenbart att den icke avdragsgilla nettoränteutgiften har uppstått i verksamhet som överförs till det övertagande samfundet. Till övriga delar överförs icke avdragsgilla nettoränteutgifter i samma proportion som det överlåtande samfundets nettoförmögenhet enligt 2 kap. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) överförs till det övertagande samfundet.

18 b §

Bestämmelserna i 18 a § tillämpas inte

- 1) på samfund, öppna bolag eller kommanditbolag som är fristående företag,
- 2) på finansiella företag,
- 3) på ränteutgifter som uppkommer för lån som används för att finansiera långsiktiga offentliga infrastrukturprojekt som avses i 4 mom., förutsatt att den projektansvariga, lånekostnader, tillgångar och inkomster finns i Europeiska unionen,
- 4) om den skattskyldige på det sätt som avses i 5 mom. lägger fram en utredning om att relationen mellan den skattskyldiges egna kapital och balansomslutningen enligt det fastställda bokslutet är större eller lika stort som motsvarande tal i fråga om den fastställda koncernbalansräkningen vid skatteårets slut.

Som ett fristående företag enligt 1 mom. 1 punkten betraktas inte ett samfund, öppet bolag eller kommanditbolag

- 1) som för affärsredovisningsändamål ingår i en koncern,
- 2) som har ett skattemässigt fast driftställe utomlands,
- 3) som direkt eller indirekt har en andel i form av rösträtt eller kapitalinnehav motsvarande 25 procent eller mer i ett annat subjekt eller har rätt att motta 25 procent eller mer av vinsterna i det subjektet,
- 4) i vars rösträtt, kapital eller vinster en fysisk person eller ett annat subjekt direkt eller indirekt har en andel på 25 procent eller mer, eller
- 5) som har samband med ett eller flera andra subjekt på den grund att en fysisk person eller ett subjekt direkt eller indirekt har en andel på 25 procent eller mer av det och det andra företaget.

Med finansiella företag avses i 1 mom. 2 punkten

- 1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen,
- 2) värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster,
- 3) förvaltare av alternativa investeringsfonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014),
- 4) fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),
- 5) i försäkringsbolagslagen avsedda försäkringsbolag eller återförsäkringsbolag som har koncession,
- 6) försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
- 7) i lagen om försäkringskassor avsedda pensionskassor som bedriver tilläggspensionsverk-samhet och som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut samt i lagen om försäkringskassor avsedda kapitalförvaltare,
- 8) i lagen om pensionsstiftelser avsedda pensionsstiftelser som bedriver tilläggspensionsverksamhet och som omfattas av tillämpningsområdet för det direktiv som anges i 7 punkten samt i lagen om pensionsstiftelser avsedda kapitalförvaltare,
- 9) arbetspensionsanstalter som avses i arbetspensionslagarna och juridiska personer som inrättats i syfte att investera i sådana system,

10) i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda alternativa investeringsfonder för vars förvaltning svarar en i samma lag avsedd förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11) placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder,

12) centrala motparter som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet,

13) värdepapperscentraler som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

Som ett långsiktigt offentligt infrastrukturprojekt betraktas nybyggnad, ombyggnad eller anskaffning av bostäder för vilket det har erhållits lån eller räntestöd med stöd av någon av följande lagar:

1) lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001),

2) aravalagen (1189/1993),

3) en av de lagar som anges i 2 § 1 mom. 1 punkten i aravabegränsningslagen (1190/1993),

4) lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/1980),

5) lagen om räntestöd för bostadsrättshuslån (1205/1993),

6) lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus (574/2016).

En i 1 mom. 4 punkten avsedd balansräkning ska upprättas i en medlemsstat i Europeiska unionen, i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Finland har ett gällande avtal för att undvika dubbelbeskattning. Med balansräkning avses en balansräkning enligt de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen. Om en balansräkning i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna inte har upprättats, används en balansräkning i enlighet med bokföringslagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och, om sådan saknas, en balansräkning i enlighet med motsvarande bestämmelser. Om koncernbalansräkningen har upprättats helt eller delvis enligt andra bestämmelser än den skattskyldiges balansräkning, kan en jämförelse göras endast om den skattskyldige lägger fram den fastställda koncernbalansräkningen i den form den skulle ha haft, om den hade upprättats enligt samma bestämmelser som den skattskyldiges balansräkning eller om den skattskyldige lägger fram sin balansräkning i den form den skulle ha haft, om den hade upprättats enligt samma bestämmelser som koncernbalansräkningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

Helsingfors den 19 december 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Petteri Orpo